

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตาม การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความผูกพันในงาน : กรณีศึกษาของคณาจารย์ที่ไม่มุ่งหวังผลกำไรด้านมูลนิธิด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำที่ทำงานให้กับกลุ่มของคณาจารย์ที่ไม่มุ่งหวังผลกำไรด้านมูลนิธิด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 250 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนจำนวน 215 ชุด ดังนั้น จึงคิดเป็นร้อยละ 86 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1
แสดงการแจกแบบสอบถามและการได้รับแบบสอบถามกลับมา
(แบ่งตามเขตในกรุงเทพมหานคร)

เขตในกรุงเทพมหานคร	จำนวนแบบ สอบถามที่แจก	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน และ สมบูรณ์ครบถ้วน	คิดเป็นร้อยละ
เขตคลองเตย	13	11	84.62
เขตคลองสาน	15	14	93.33
เขตจตุจักร	12	10	83.33
เขตดินแดง	16	15	93.75
เขตดุสิต	20	19	95.00
เขตบางเขน	19	18	94.74
เขตบางรัก	11	9	81.82
เขตปทุมวัน	11	9	81.82
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	9	7	77.78
เขตพญาไท	10	8	80.00
เขตพระนคร	21	20	95.24
เขตยานนาวา	10	8	80.00
เขตราชเทวี	28	26	92.86
เขตลาดพร้าว	6	4	66.67
เขตวัฒนา	17	15	88.24
เขตสะพานสูง	5	3	60.00
เขตสัมพันธวงศ์	5	3	60.00
เขตสาทร	9	7	77.78
เขตหนองจอก	5	3	60.00
เขตห้วยขวาง	8	6	75.00
รวม	250	215	86.00

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตาม ความผูกพันในงาน และการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ระดับภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตาม ระดับความผูกพันในงาน และระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 การสร้างสมการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความผูกพันในงาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2

แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	61	28.4
- หญิง	154	71.6
รวม	215	100.0
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 26 ปี	44	20.5
- 26-35 ปี	108	50.2
- 36-45 ปี	54	25.1
- 45 ปีขึ้นไป	9	4.2
รวม	215	100.0
3. อายุงาน		
- ต่ำกว่า 1 ปี	21	9.8
- 1-3 ปี	91	42.3
- 4-6 ปี	42	19.5
- 6 ปีขึ้นไป	61	28.4
รวม	215	100.0
4. ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	7.4
- ปริญญาตรี	170	79.1
- สูงกว่าปริญญาตรี	29	13.5
รวม	215	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นเพศชาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 เป็นเพศหญิง จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมี

อายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 36-45 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 และกลุ่มอายุในช่วงมากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุงานอยู่ในช่วง 1-3 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคืออายุงานอยู่ในช่วง 6 ปีขึ้นไป จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 และมีอายุงานน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมาคือมีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ระดับภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตาม ระดับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และระดับความผูกพันในงาน

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคะแนน
1. การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง	3.66	0.58	ปานกลาง
- ด้านภาวะผู้นำเชิงบารมี	3.69	0.65	สูง
- ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ	3.66	0.60	ปานกลาง
- ด้านการกระตุ้นทางปัญญา	3.60	0.64	ปานกลาง
- ด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	3.66	0.63	ปานกลาง
2. การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา	3.53	0.34	ปานกลาง
- ด้านความหมาย	3.73	0.47	สูง
- ด้านสมรรถนะ	3.72	0.37	สูง
- ด้านอัตลิติต	3.55	0.56	ปานกลาง
- ด้านผลกระทบ	3.10	0.54	ปานกลาง
3. ความผูกพันในงาน	3.48	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้าน พบว่าการรับรู้ด้านภาวะผู้นำเชิงบารมี อยู่ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.69 ส่วนการรับรู้ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่การรับรู้ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงเท่ากันคือ 3.66 ส่วนด้านการกระตุ้นทางปัญญามีค่าเฉลี่ยคือ 3.60

ตัวแปรการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาในแต่ละด้าน พบว่า การรับรู้ด้านความหมาย และด้านสมรรถนะ อยู่ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.73 และ 3.72 ตามลำดับ ส่วนในด้านอัตลักษณ์ และด้านผลกระทบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.55 และ 3.1 ตามลำดับ

ตัวแปรความผูกพันในงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความผูกพันในงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.48

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1, 2 และ 3 เป็นการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ คือ ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตาม การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาตามการรับรู้ตนเองของผู้ตาม และความผูกพันในงาน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานที่ 1, 2 และ 3 ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ส่วนในการทดสอบสมมติฐานที่ 4 และ 5 นั้น เป็นการทดสอบเพื่อเสนอสมการพยากรณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ตัวแปรตาม เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และหาสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด โดยการวิเคราะห์ตัวแปรด้วยการเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise)

สมมติฐานที่ 1 ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตามมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการ

สมมติฐานที่ 1.1 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านภาวะผู้นำเชิงบารมี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

สมมติฐานที่ 1.2 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

สมมติฐานที่ 1.3 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการกระตุ้นทางปัญญามีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

สมมติฐานที่ 1.4 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง	การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา				
	ความหมาย	สมรรถนะ	อัตลิต	ผลกระทบ	โดยรวม
ภาวะผู้นำเชิงبارมี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์	.429**	.340**	.586**	.139*	.545**
การสร้างแรงบันดาลใจ	.499**	.304**	.578**	.227**	.592**
การกระตุ้นทางปัญญา	.585**	.338**	.640**	.241**	.663**
การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	.482**	.280**	.592**	.173*	.563**
การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงโดยรวม	.529**	.342**	.644**	.204**	.631**

** $p < .01$

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.4 พบว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา ($r = .631, p < .01$) ตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านต่างๆ คือ ด้านอัตลิต ($r = .644, p < .01$) ด้านความหมาย ($r = .529, p < .01$) ด้านสมรรถนะ ($r = .342, p < .01$) และด้านผลกระทบ ($r = .204, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ว่าภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตามมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน

เชิงจิตวิทยา นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาในด้านต่างๆ ดังนี้

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านภาวะผู้นำเชิงبارมี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวม ($r = .545, p < .01$) โดยพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา 3 ด้าน คือ ด้านอัตลัษิต ($r = .586, p < .01$) ด้านความหมาย ($r = .429, p < .01$) ด้านสมรรถนะ ($r = .340, p < .01$) และด้านผลกระทบ ($r = .139, p < .01$) จึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.1 ว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านภาวะผู้นำเชิงบาร์มี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวม ($r = .592, p < .01$) โดยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านอัตลัษิต ($r = .578, p < .01$) ด้านความหมาย ($r = .499, p < .01$) ด้านสมรรถนะ ($r = .304, p < .01$) และด้านผลกระทบ ($r = .227, p < .01$) จึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.2 ว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการกระตุ้นทางปัญญา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวม ($r = .663, p < .01$) โดยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านอัตลัษิต ($r = .640, p < .01$) ด้านความหมาย ($r = .585, p < .01$) ด้านสมรรถนะ ($r = .338, p < .01$) และด้านผลกระทบ ($r = .241, p < .01$) จึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.3 ว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการกระตุ้นทางปัญญา มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาโดยรวม ($r = .563, p < .01$) โดยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านอัตลัษิต ($r = .592, p < .01$) ด้านความหมาย ($r = .482, p < .01$) ด้านสมรรถนะ ($r = .280, p < .01$) และด้านผลกระทบ ($r = .173, p < .05$) จึงยอมรับสมมติฐานย่อยที่ 1.4 ว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

สมมติฐานที่ 2 ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตามมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.1 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านภาวะผู้นำเชิงบารมี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.2 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.3 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการกระตุ้นทางปัญญามีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 2.4 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง กับความผูกพันในงาน

ตัวแปร	การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง				
	ภาวะผู้นำเชิงบารมี หรือการมีอิทธิพล อย่างมีอุดมการณ์	การสร้างแรงบันดาลใจ	การกระตุ้นทางปัญญา	การตระหนักถึงความเป็น ปัจเจกบุคคล	โดยรวม
ความผูกพันในงาน	.360**	.326**	.375**	.427**	.400**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.5 พบว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .400, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ว่าภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงตามการรับรู้ของผู้ตามมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน นอกจากนี้ ยังพบว่า การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน ดังนี้

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านภาวะผู้นำเชิงบารมี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .360, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.1 ว่าการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านภาวะผู้นำเชิงบารมี หรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .326, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.2 ว่าการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการกระตุ้นทางปัญญา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .375, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.3 ว่าการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการกระตุ้นทางปัญญาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .427, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.4 ว่าการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงของผู้ตามด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 3 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 3.1 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 3.2 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านสมรรถนะมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 3.3 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านอัตลักษณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

สมมติฐานที่ 3.4 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยากับความผูกพันในงาน

ตัวแปร	การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา				
	ความหมาย	สมรรถนะ	อัตลักษณ์	ผลกระทบ	โดยรวม
ความผูกพันในงาน	.534**	.478**	.361**	.363**	.617**

** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.6 พบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน ($r = .617, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน นอกจากนี้ ยังพบว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาในด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน ดังนี้

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมาย พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน ($r = .534, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.1 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านสมรรถนะ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน ($r = .487, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.2 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านสมรรถนะมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านอัตลิติต พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน ($r = .361, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.3 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านอัตลิติตมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน ($r = .363, p < .01$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ 3.4 ว่าการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความผูกพันในงาน

ส่วนที่ 4 การสร้างสมการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความผูกพันในงาน

จากการทดสอบสมมติฐานแล้ว พบว่า ตัวแปรการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และความผูกพันในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างกัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงสมการทำนาย 2 สมการ (ตามสมมติฐานที่ 4 และ 5) คือ (1) สมการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา จากตัวแปรการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง และ (2) สมการทำนายความผูกพันในงาน จากตัวแปรการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง และการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการสร้างสมการทำนายโดยมีตัวแปรในการสร้างสมการทำนาย ดังนี้

1. สมการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา โดยมีตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร คือ การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านภาวะผู้นำเชิงบารมีหรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

ในการสร้างสมการนี้เพื่อที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา ซึ่งหลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น ทำให้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (Adjust R^2) และค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (Adjust R^2) และค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

ขั้นที่	ตัวแปรทำนาย	R	R^2	Adjust R^2	F
1	การกระตุ้นทางปัญญา	.663 ^a	.440	.437	167.107**

** $p < .01$

จากการทดสอบทางสถิติตามตารางที่ 4.7 พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา และได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยมีเพียง 1 ตัว โดยพิจารณาค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjust R^2) พบว่า

ขั้นที่ 1 การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการกระตุ้นทางปัญญา สามารถทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาได้ร้อยละ 44

ดังนั้น สมการถดถอยที่เหมาะสม คือ

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา = a + b (การกระตุ้นทางปัญญา)

หลังจากที่ได้สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ซึ่งแสดงถึงตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา คือการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการกระตุ้นทางปัญญา ผู้วิจัยจึงได้ทำการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น ดังแสดงในตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8
แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นเพื่อหารูปแบบสมการทำนาย
การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา

ขั้นที่	ตัวแปร	B	SE B	Beta	t	p-value
1	ค่าคงที่	2.275	.098		23.116	.000
	การกระตุ้นทางปัญญา	.348	.027	.663	12.927	.000

** $p < .01$

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตามตารางที่ 4.8 สามารถสร้างสมการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา = $2.275 + .348$ (การกระตุ้นทางปัญญา)

และเมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) แล้ว จะได้สมการทำนายการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

คะแนนมาตรฐานของการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยา = $.663 \times$ คะแนนมาตรฐาน
ของการกระตุ้นทาง
ปัญญา

2. สมการทำนายความผูกพันในงาน โดยมีตัวแปรทั้งหมด 8 ตัวแปร คือ การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านภาวะผู้นำเชิงบารมีหรือการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมาย ด้านสมรรถนะ ด้านอัตลักษณ์ และด้านผลกระทบ

ในการสร้างสมการนี้เพื่อที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อการทำนายความผูกพันในงาน ซึ่งหลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น ทำให้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (Adjust R^2) และค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายความผูกพันในงาน ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9
แสดงค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (Adjust R²) และค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย
ความผูกพันในงาน

ขั้นที่	ตัวแปรทำนาย	R	R ²	Adjust R ²	F
1	ความหมาย	.534 ^a	.285	.282	84.928**
2	สมรรถนะ	.594 ^b	.353	.347	57.903**
3	ผลกระทบ	.626 ^c	.392	.383	45.346**
4	การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	.651 ^d	.424	.413	38.595**
5	การสร้างแรงบันดาลใจ	.669 ^e	.447	.434	33.845**

** $p < .01$

จากการทดสอบทางสถิติตามตารางที่ 4.9 พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายความผูกพันในงาน และได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย มี 5 ตัว ใน 5 ขั้นตอน โดยพิจารณาค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjust R²) พบว่า

ขั้นที่ 1 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมาย สามารถทำนายความผูกพันในงานได้ร้อยละ 28.5

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวแปรการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านสมรรถนะ สามารถทำนายความผูกพันในงานได้ร้อยละ 35.3

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวแปรการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านผลกระทบ สามารถทำนายความผูกพันในงานได้ร้อยละ 39.2

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวแปรการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล สามารถทำนายความผูกพันในงานได้ร้อยละ 42.4

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวแปรการรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ สามารถทำนายความผูกพันในงานได้ร้อยละ 44.7

ดังนั้น สมการถดถอยที่เหมาะสม คือ

$$\text{ความผูกพันในงาน} = a + b_1 (\text{ความหมาย}) + b_2 (\text{สมรรถนะ}) + b_3 (\text{ผลกระทบ}) + b_4 (\text{การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล}) + b_5 (\text{การสร้างแรงบันดาลใจ})$$

หลังจากที่ได้สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ ซึ่งแสดงถึงตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำงานทำนายความผูกพันในงาน ได้แก่ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานเชิงจิตวิทยาด้านความหมาย ด้านสมรรถนะ ด้านผลกระทบ การรับรู้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงด้านการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้วิจัยจึงได้ทำการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้น ดังแสดงในตารางที่ 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.10

แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นเพื่อหารูปแบบสมการทำนายความผูกพันในงาน

ขั้นที่	ตัวแปร	B	SE B	Beta	t	p-value
1	ค่าคงที่	1.838	.180		10.224	.000
	ความหมาย	.440	.048	.534	9.216	.000
2	ค่าคงที่	1.126	.228		4.932	.000
	ความหมาย	.328	.051	.398	6.292	.000
	สมรรถนะ	.304	.064	.294	4.729	.000
3	ค่าคงที่	.849	.234		3.621	.000
	ความหมาย	.247	.055	.299	4.521	.000
	สมรรถนะ	.332	.063	.321	5.269	.000
	ผลกระทบ	.154	.042	.216	3.666	.000
4	ค่าคงที่	.726	.231		3.138	.002
	ความหมาย	.170	.058	.207	2.946	.004
	สมรรถนะ	.317	.062	.307	5.144	.000
	ผลกระทบ	.156	.041	.219	3.807	.000
	การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	.125	.037	.204	3.398	.001
5	ค่าคงที่	.748	.227		3.292	.001
	ความหมาย	.192	.057	.233	3.352	.001
	สมรรถนะ	.330	.061	.320	5.445	.000
	ผลกระทบ	.167	.040	.234	4.134	.000
	การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	.250	.055	.408	4.530	.000
	การสร้างแรงบันดาลใจ	.176	.059	.274	2.996	.003

** $p < .01$

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตามตารางที่ 4.10 สามารถสร้างสมการทำนายความผูกพันในงานในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความผูกพันในงาน} = & .748 + .192 (\text{ความหมาย}) + .330 (\text{สมรรถนะ}) + .167 (\text{ผลกระทบ}) + \\ & .250 (\text{การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล}) + .176 (\text{การสร้างแรงบันดาลใจ}) \end{aligned}$$

และเมื่อแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) แล้ว จะได้สมการทำนายความผูกพันในงานในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{คะแนนมาตรฐานของความผูกพันในงาน} = & (.233 \times \text{คะแนนมาตรฐานของความหมาย}) + \\ & (.320 \times \text{คะแนนมาตรฐานของผลกระทบ}) + \\ & (.234 \times \text{คะแนนมาตรฐานของการตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล}) + (.408 \times \text{คะแนนมาตรฐานของสมรรถนะ}) + (.274 \times \text{คะแนนมาตรฐานของการสร้างแรงบันดาลใจ}) \end{aligned}$$